

1. Sınıf Velisi Olmak – Okulun İlk Günü

1.Sınıf, çocuklar için olduğu kadar anne ve babalar için de yeni bir deneyimin, yeni bir hayatın başlangıcıdır. Hem öğrenci hem de ebeveyn açısından zordur, sabır ve emek ister. Bu dönemde çocuk, öğrenci olmayı öğrenir. Birçok şeyle ilk kez karşılaşır, yabancıdır gördüklerine.

Çocuğu okula yeni başlayan veli, heyecanlı olduğu gibi bir o kadar da kaygılı ve tedirgindir. Çocuğunun okuyup okuyamayacağı, neler yaşayacakları konusunda endişeleri vardır çoğu velinin. Ve çocuğu öğrenmede biraz zorluk yaşıyorsa bu endişeleri daha da artacaktır. Ama bu normal bir süreçtir. Çünkü her öğrenci aynı hızda öğrenmez ve kimse de bunu ondan beklemez zaten. Biyolojik ve psikolojik açıdan herhangi bir problemi olmayan her bir öğrenci süreç içinde okuma ve yazmayı öğrenecektir.

Bazı çocuklar 1–2 gösterimde anlarken bazıları 10 gösterimde, bazıları belki de aylar sonra öğrenecektir. Kimi daha hızlı öğrenirken kimi de daha yavaş öğrenebilir. Bu dönemde sabrederek çocuğunuzun öz güvenini kaybetmesine neden olabilecek davranışlarda bulunmamamız gerekmektedir.

Sene sonu geldiğinde bir sınıftaki öğrencilerin bazıları okumaya geçemeyebilir. Bunlarda da ya dil problemi vardır, ya evde anne baba okuma yazma bilmiyordur ya da çocukta zihinsel bir problem vardır. Bunlardan ilk ikisi ileriki yıllarda okuma yazmaya geçebilir ama genellikle ilk yıl başarılı olamazlar çünkü daha fazla ilgi ve çalışma gerekir. İlgi ve çalışma olmadıkça öğrenciler okuma ve yazma öğreniminde gecikebilirler. Eğer çocuğunuzda algılamaya yönelik zihinsel bir problem fark edilirse de profesyonel bir yardım alınmalıdır.

İlk gün çok heyecanlı ve önemlidir. En az öğrenciler ve ebeveynler kadar öğretmenler de heyecanlıdır. Aynı zamanda da zordur. Sadece öğrenciler için değil, öğretmenler için de zordur. Bazı çocuklar aileden ayrılırken zorluk çekmezken bazılarının ailesinden ayrılması haftalar, aylar sürebilir. En zorlayıcı süreç de budur. Bir de ebeveynler çok kaygılıysa, zor olan süreç daha da zorlaşır. Böyle bir sıkıntı yaşarsanız mutlaka öğretmeninizle iletişim halinde olarak, aşamalı bir şekilde sürece çözüm bulmalısınız. Bu sizin ilk sınavınızdır ve ilerisi için oldukça önemlidir. Çocuklarınızı istekli ve mutlu bir şekilde öğretmenine emanet edebildiyse, ilk zorlu aşamayı geçtiniz demektir.

Çocuğun okul hayatı böylelikle başlar. İlk ders zili çalar ve öğretmen sınıfa girer. İlk olarak öğrencilerimizi, tanımaya çalışırız. Bazı öğrenciler konuşmak istemez, 1 2 cümle de olsa konuşturmaya çalışırız onları da. Sonra başlarız derslerimize. Önce kalem tutmayı öğretiriz. Bazı öğrencilere kalemi düzgün tutturmak bile günler alabilir. Çocuğun gelişimiyle ilgilidir bunlar. Bazı çocukların el kasları henüz pek güçsüzdür, zorlanırlar. (Bunun için yapılması gerekenleri sonraki yazımızda detaylı bir şekilde anlatacağız.) Kalemi tutmayı öğrenince karalama yaptırmaya başlarız. Elleri kaleme deftere iyice alışsın diye. Düzensiz çizgi çalışmalarıyla devam eder, sonra yavaş yavaş harflere benzer şekiller çizmeye, düzenli çizgi çalışmalarına başlarız. Ve sonra başlar okuma–yazma serüvenimiz.

Verilen her ses önce hissettirilir, sesin söylenişi verilir. Bu çok önemlidir. Çünkü eskisi gibi öğretilmez sesler. Sonra yazılışı gösterilir. Çocuk sesi hem yazabiliyor, hem de sesi okuyabiliyorsa tanıdığı sesi. Çocuklar sesleri birleştirmeyi kavradıklarında her şey çok kolay olur. Fakat ilk seslerde epey zorlanır çoğu öğrenci. Velilerimiz burada çok kaygılanıyorlar. "Benim çocuğum sesleri okuyor, yazıyor ama birleştiremiyor. Ne yapmalıyım? " diye telaşa kapılıyorlar. Velideki bu kaygılar "Kızım, oğlum kaç defa söyledim. Hala niye okuyamıyorsun?" , "Ayşe Hanım'ın kızı okumaya geçti, sen hala okuyamıyorsun." gibi söylemlerle çocuğa yansır ve her geçen gün uzayıp gider bu söylemler. Çocuk da okuyup yazmak ister tabi ki ama elinde değildir ki. Bu durumda onu azarlamak hiçbir işe yaramaz. Aksine çocuğu okumaktan soğutur bu sözler.

Peki ne yapacak anne ve babalar. Sabırlı olup tekrar tekrar okutmaya devam edecekler. Belki hemen başaramayacak, haftalar sürecektir. Ve öğretmen diğer sesleri öğretmeye devam edecek. Siz daha da telaşlanacaksınız muhtemelen. Ama merak etmeyin, çocuklar bir yandan yeni sesi öğrenirken, diğer yandan da eski öğrendiklerini yapılan çalışmalarla sürekli tekrar edecekler. Hem eski hem de yeni öğrenilenler tekrar edildikçe de sesler pekişecektir. Çünkü zamanla çocuklar bu birleştirme işinin mantığını kavrayacaklar. Sonrası ise çok daha kolay olacaktır.

Sesleri birleştirmeyi öğrenen çocuk, okumayı başarır. Yazması için de bol bol bakmadan yazma, dikte çalışması yapmak gerekir. Burada velilerin yaptığı en büyük yanlış, dikte olarak verilen cümle ve metin ödevlerinin bakarak yazdırılmasıdır. Öğrencinin evde yazıp okulda yazamama sebebi, velinin uyguladığı bu yanlış tutumudur.

Sesleri birleştirerek okuyan ve bakmadan yazabilen öğrenci artık okuma yazmayı başarmış demektir. Bundan sonra bol bol okuma yazma çalışması yaparak okumanın hızlandırılmasına çalışılmalıdır.

Okumaya geçen çocuklar, uzun yazılar okumaktan sıkılırlar. Okudukları parçaların kısa olması önemlidir. Bunun için en uygun okuma materyalleri hem kısa hem de eğlenceli olan tekerlemeler, şiirler ve bilmecelerdir. Çocuklar bunları eğlenerek okur ve çok çabuk ezberlerler. Bu da okumalarını hızlandırmada önemlidir. Bu dönemde okunacak hikayeler de bol resimli, az yazılı ve büyük puntolu olmalıdır. Dil ve anlatımı da çocukların seviyesine uygun basit, anlaşılabilir olmalıdır. Okunan hikayeler mutlaka anlatılarak çocuğun anlatım yeteneği de geliştirilmelidir.

Üzerinden uzun yıllar geçse de okulun ilk günü öğrenci ve velisi için unutulmayacak bir anı olacaktır. İlk öğretmeni, ilk anne–bana yazması, ilk karne günü derken bu günler ve anılar da her geçen gün artacaktır. Bu özel günleri, güzel anılara dönüştürmek, gülümseyerek hatırlayabilmek sizlerin elinde.

Siz ve çocuğunuz için güzel anılar biriktirmeniz dileğiyle... ••